

Впевнено та професійно

Наприкінці минулого тижня одеські моряки-прикордонники провели комплексні тренування зі спеціальної та вогневої підготовки й надання першої домедичної допомоги в бойових умовах.

3
стор.

«Я з гордістю носив камуфляж»

Відомий український телеведучий і шоумен Олександр Педан розповів, як разом із представниками волонтерської організації «Львівський лицар» відвідав низку прикордонних підрозділів, котрі несуть службу вздовж лінії розмежування у зоні АТО.

5
стор.

ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ

№ 16 (5462)

24 квітня 2015 року

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

Козацький бронемобіль

У автопарку Мобільного прикордонного загону відбулася презентація нового броньованого автомобіля «Козак II», створеного відомим українським виробником спеціальної техніки Науково-виробничим об'єднанням «Практика». Захід відвідав Голова Державної прикордонної служби України генерал-лейтенант Віктор Назаренко, а також очільник Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони Сергій Пашинський.

4
стор.

Мрії обірваний політ

Цей день в історію села Римарівка, що на Одещині, вписав особливо пам'ятну сторінку. Увіковічуючи пам'ять свого односельчанина, тут відкрили меморіальну дошку на будівлі школи, де навчався герой-прикордонник молодший сержант Микола Антипов.

6
стор.

«На фронті я не пив, тому, мабуть, і вижив...»

Чи насправді пресловуті «фронтові сто грамів» слугували таким собі стимулятором, який різнобічно впливав на організм і психіку людини у найсильнішій стресовій ситуації бойової обстановки, ми поцікавилися у ветеранів Другої світової війни.

7
стор.

ЗА МИНУЛИЙ ТИЖДЕНЬ

Державний кордон України перетнуло

1,209 млн. осіб > **300** тис. транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **359** осіб

> з них **15** незаконних мігрантів

Вилучено **11** од. зброї

Затримано товарів і вантажів, що незаконно переміщувалися через державний кордон, на

1,624 млн. грн.

КОРОТКО ПРО ГОЛОВНЕ

■ «Стіну»
зводять гуртом

Двадцять областей України долучилися до будівництва фортифікацій на сході України. Про це повідомив віце-прем'єр-міністр України — міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України Геннадій Зубко під час інспекції цих робіт у Маріупольському районі Донецької області. За його словами, наразі проводиться робота зі зведення першої та другої ліній. «Загалом планується побудувати близько 300 об'єктів, один опорний пункт охоплюватиме площу приблизно у 40 гектарів, — розповів віце-прем'єр-міністр. — Вся країна розуміє, що це та необхідна і важлива робота, без якої ми не зможемо захистити наші здобутки й забезпечити подальший розвиток та проведення реформ в Україні».

Василь ДРОЗДОВ

■ На старті
«п'ята хвиля»

Керівник Генштабу Збройних Сил України Віктор Муженко зазначив, що під час четвертої хвилі мобілізації вдалося виконати план набору в 50 тисяч військовослужбовців. «Ми практично завершуємо четверту чергу мобілізації. Причому з показниками, які були заплановані», — повідомив він. При цьому вже розпочато роботу щодо призову на п'яту хвилю. «Зараз йде вивчення мобілізаційного ресурсу. Ми вже почали вручати повістки на проходження медкомісії та уточнення персональних даних. Офіційний призов почнеться як тільки нам передадуть відповідне розпорядження з Генштабу», — розповів заступник голови військкомату Києва Ігор Слюсаренко. Незважаючи на виконання плану, у військкоматах відзначають певні недоліки, пов'язані переважно з недостатньою кількістю деяких категорій фахівців, наприклад авіанавідників.

Петро ТАНЬКО

■ На нас чекає
13 вихідних

Травневі свята подарують українцям додаткові вихідні дні. Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів від 12 листопада 2014 у травні буде 13 вихідних і святкових днів. 1 і 2 травня 2015 року випадає на п'ятницю і суботу відповідно. Тому з урахуванням вихідних і перенесень на початку місяця буде аж чотири вихідні дні підряд. Крім цього, День Перемоги 9 травня також випадає на суботу. Отож виходить ще три вихідних дні поспіль — українці відпочиватимуть у понеділок 11 травня. Трійця цього року припадає на 31 травня — тому ще один вихідний переходить вже на 1 червня. У травні нинішнього року українці відзначатимуть ще одне свято — День пам'яті і примирення (8 травня). Проте цей день вихідним не буде.

Олена ТАЩИЛІНА

НАЦІОНАЛЬНІ ПРІОРИТЕТИ

В ім'я встановлення
й стабілізації миру

Президент України Петро Порошенко взяв участь в урочистому відкритті українсько-американських командно-штабних навчань «Фіарлес Гардіан-2015», які розпочалися в Міжнародному центрі миротворчості та безпеки у Львівській області. Глава Держави назвав цю подію новим етапом у співпраці України та США й відзначив, що спільні навчання подібного змісту та масштабу проводяться в Україні вперше.

Ольга МІРОШНИЧЕНКО

— Обставини, за яких вони відбуваються, унікальні. На східному кордоні України триває повномасштабна агресія з боку іноземної держави, яка розв'язала проти України багатопланову різномірну

гібридну війну, — заявив Петро Порошенко.

— Це війна не лише за незалежність України, а війна за свободу й демократію Європи і світу, війна, де вирішується питання, чи діятимуть у світі норми міжнародного права, чи будуть цілісними і недоторканими кордони, чи можна безкарно застосовувати силу лише тому,

що в тебе чешуться руки. Чи є етнічна спорідненість приводом для безцеремонного втручання у внутрішні справи іншої держави? Чи сумісні авторитаризм та диктатура з європейською політичною культурою, в якій головна цінність — вільний громадянин з його правами вільної держави? — зазначив Президент.

За його словами, цілком природно, що за таких обставин якісно нового змісту і зовсім інших кількісних параметрів набуває стратегічне партнерство між Україною та Сполученими Штатами Америки, і це виявляється в різних формах та на різних рівнях — від президентів і верховних головнокомандувачів до солдатів.

— Це перший українсько-американський захід такого рівня, і він свідчить про перехід двостороннього військового співробітництва у якісно новий практичний вимір, — заявив Глава Держави.

— Як Президент і Верховний головнокомандувач я надзвичайно задоволений тим, що наші домовленості нарешті почали реалізовуватись, і впевнений в тому, що сьогодні на Яворівському полігоні ми починаємо наші ефективні дії у встановленні, закріпленні й стабілізації миру, — підкреслив Петро Порошенко.

Він також повідомив, що до програми, крім Сполучених Штатів, долучаться партнери з Канади, Великої Британії,

Польщі, інших країн НАТО та Австралії.

— Така міжнародна співпраця дозволить нам ефективно виконати завдання, які стоять сьогодні перед Україною, не лише щодо захисту нашої територіальної цілісності і суверенітету, а й захисту свободи та демократії в Європі і світі, — підкреслив Президент.

Глава Держави подякував американським партнерам за високий рівень підготовки інструкторів, які прибули в Україну для навчання українських військових, та висловив переконання в тому, що така співпраця піде на користь українській армії. За словами Петра Порошенка, програма навчань охоплює широке коло питань — починаючи від прав людини, правил та тактики ведення війни й закінчуючи розвідкою, управлінням вогнем, що сьогодні дуже потрібно українським військовим. Він також повідомив, що разом з інструкторами із США прибула новітня військова техніка, яка буде задіяна у навчаннях ЗСУ, Нацгвардії та інших формувань.

У рамках заходу Президент вручив державні нагороди військовим, які виявили особисту мужність і високі професіоналізм у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, а також ордери на отримання житла та ключі від нових квартир бійцям, які були поранені або відзначилися під час антитерористичної операції. ■

ОФІЦІЙНО

Дати відсіч агресору

Верховна Рада України ухвалила Заяву «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків». За дане рішення проголосувало 259 із 316 народних депутатів, зареєстрованих у сесійній залі. Постанову прийнято з урахуванням пропозицій Комітету ВРУ у закордонних справах.

Світлана ДЕЙЧУК

Метою документа є створення юридичного підґрунтя для пред'явлення Україною консолідованої претензії Російській Федерації у зв'язку зі збройною агресією Росії проти України.

У постанові підкреслюється, що збройна агресія РФ проти України розпочалася 20 лютого 2014 року, коли всупереч її міжнародно-правовим зобов'язанням було зафіксовано перші випадки порушення збройними силами РФ порядку перетину державного кордону України в районі Керченської протоки та використання підрозділів збройних сил РФ, розташованих у Криму відповідно до угоди між Україною та Росією про статус і умови перебування на території України Чорноморського флоту від 28 травня 1997 року, для блокування українських військових частин. На початковій стадії агресії особливий склад окремих російських збройних формувань не мав розпізнавальних знаків.

Друга фаза агресії РФ проти України розпочалася у квітні

2014 року, коли контрольовані, керовані й фінансовані спецслужбами РФ озброєні бандитські формування проголосили створення так званих «Донецької народної республіки» (7 квітня 2014 року) і «Луганської народної республіки» (27 квітня 2014 року).

«Протягом травня 2014 року самозвані лідери «ДНР» та «ЛНР», серед яких було багато громадян Російської Федерації, у неконституційний спосіб провели фіктивні референдуми про відокремлення цих нелегітимних утворень від України. Під приводом і з метою їхньої підтримки на територію України було заслано розвідувально-диверсійні групи, очолювані кадровими офіцерами Головного розвідувального управління Генерального штабу Збройних сил Російської Федерації, парамілітарні формування російського козацтва та укомплектовані чеченцями — громадянами Російської Федерації — батальйон «Восход», а також задіяні такі озброєні групи найманців, як «Русский сектор» та «Оплот». За їхньої участі відбулося захоплення адміністративних будівель у багатьох населених пунктах

Донецької та Луганської областей, напади на частини українських сухопутних сил і літаки Повітряних сил Збройних Сил України», — зазначається у заяві.

Третя фаза збройної агресії РФ розпочалася 27 серпня 2014 року шляхом масового вторгнення на територію Донецької та Луганської областей регулярних підрозділів російських збройних сил. Серед них, зокрема, ті, що входили до складу 9-ої окремої мотострільської бригади, 76-ої та 98-ої дивізій повітряно-десантних військ збройних сил РФ. Задіяння регулярної армії РФ в агресії проти України супроводжувалося поширенням серед населення України агітаційних листівок, в яких, зокрема, містився заклик: «За жодних обставин не чинить перепон пересуванню російських військ (техніка та особовий склад)». ■

Народні депутати заявляють, що наразі РФ здійснює збройну агресію проти України, супроводжуючи це цинічними й протиправними вимогами щодо зміни конституційного ладу України та відмови від обраного цивілізаційного курсу, орієнтованого на співпрацю з ЄС та НАТО з перспективою повного членства в цих організаціях.

«У разі відмови Російської Федерації від припинення збройної агресії проти України, Верховна Рада України закликає міжнародне співтовариство до посилення санкцій щодо Російської Федерації як держави-агресора та прискорення надання Україні розширеної фінансової допомоги й постачання зброї з огляду на те, що протидіяючи російській збройній агресії, Україна стала на захист об'єднаної демократичної Європи та всього вільного світу», — підкреслюється у заяві. ■

УКРАЇНА – НІМЕЧЧИНА

Співпраця на перспективу

У Києві відбулася зустріч Голови Державної прикордонної служби України генерал-лейтенанта Віктора Назаренка та начальника управління Федеральної поліції міністерства внутрішніх справ Німеччини міністеріаль-директора доктора Хельмута Тайхманна.

Андрій КУЧЕРОВ

У рамках зустрічі Голова Держприкордонслужби ознайомив німецьку делегацію з нинішнім станом справ у вітчизняному прикордонному відомстві та перспективами його розвитку надалі. Зокрема, йшлося і про ситуацію на українсько-російському кордоні та виконання прикордонниками завдань у зоні проведення АТО й на смузі безпеки вздовж лінії розмежування.

Також відмічено, що у зв'язку з анексією Криму Росією та веденням бойових дій на сході України керівництво Держприкордонслужби було змушене переглянути основні підхо-

ди до організації оперативнo-службової діяльності відомства. Відтак, відповідно до нової Концепції розвитку Служби, розробку якої планується завершити до червня цього року, прикордонне відомство продовжить розвиток як правоохоронний орган, але із на-

рошенням оборонних функцій.

Окрім того, генерал-лейтенант Віктор Назаренко поінформував німецьких колег про стан розвитку міжнародного співробітництва, зокрема з Європейською Агенцією FRONTEX і місіями EUBAM та

EUAM, а також двостороннього діалогу з країнами-сусідами. Зокрема, наголошено на низці угод щодо малого прикордонного руху.

У свою чергу доктор Хельмут Тайхманн констатував, що, незважаючи на складну внутрішньополітичну ситуацію в нашій державі, Держприкордонслужба України не звертає з обраного шляху удосконалення прикордонного менеджменту за кращими зразками європейських країн, а також звернув увагу на участь Німеччини в декількох проектах ЄС на користь України.

Наприкінці зустрічі сторони обговорили та узгодили заходи двостороннього співробітництва з прикордонних питань, а саме у сфері виявлення підроблених документів, посилення діяльності в галузі оцінки ситуації та аналізу ризиків, а також залучення німецьких експертів для проведення занять, тренінгів, надання консультацій у підготовці персоналу Державної прикордонної служби України.

ВИШКІЛ

Впевнено та професійно

Наприкінці минулого тижня одеські моряки-прикордонники провели комплексні тренування зі спеціальної та вогневої підготовки й надання першої домедичної допомоги в бойових умовах.

Наталія ГУМЕНЮК

На базі полігону фахівці відділу спеціальних дій на воді Одеського загону Морської охорони провели навчальні стрільби з автоматичної зброї, відпрацьовували елементи переміщення бойової групи під час вогневого контакту, а спеціально запрошені фахівці-волонтери провели з ними заняття з тактики ведення бою як на відкритій місцевості, так і в умовах обмеженого простору (будівлі, приміщення плавзасобу тощо).

Прикордонники, які постійно здійснюють огляд суден, висаджуються на кораблі-порушники чи браконьєрські шхуни, чудово розуміють, що в

умовах досить нестабільної суспільно-політичної обстановки в регіоні потрібно шохвилини бути готовим до виконання будь-яких завдань. Не менш важливим є й уміння надати першу домедичну допомогу собі та товаришу.

До речі, у лютому морські прикордонники вже проходили подібне тренування з волонтерами ГО «Патріот», які навчали правильно евакуювати пораненого з-під вогню, накладати джгут, пов'язку, зупинити кровотечу та поставити крапельницю. Але зараз бійці потребують повторних занять, аби в критичній ситуації не витратити час на згадування та розмірковування, а всі рухи мають бути доведеними до автоматизму.

ПАМ'ЯТЬ

Шана живим і полеглим

Нещодавно у Могилів-Подільському прикордонному загоні відбулися урочисті заходи з нагоди вручення державних та відомчих нагород прикордонникам, які виконували бойові завдання в зоні проведення антитерористичної операції.

Людмила КАТЕРИНИЧ

Керівники органів місцевого самоврядування, представники Адміністрації Держприкордонслужби, громадськість міста прийшли, аби вшанувати захисників кордону та сердечно привітати їх з нагородами.

У списку нагороджених були й загиблі воїни-прикордонники: старший прапорщик Ігор Присяжнюк і старший лейтенант В'ячеслав Семенов. Указом Президента України обох Героїв удостоєно ордена Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно). Високі нагороди вру-

чив заступник директора Департаменту персоналу Адміністрації Держприкордонслужби генерал-майор Сергій Треус.

ВИХОВАННЯ МОЛОДІ

Патріотизм і духовність

Роман СТАХІВ

Прикордонники Західного регіонального управління, які виконують завдання на сході України, разом із священиками Української греко-католицької церкви навідалися до школи № 15 міста Маріуполь.

Розпочали зустріч, як і належить, із спільної молитви. Приємним подарунком для українських захисників стали творчі виступи школярів. Народні пісні, композиції під гітару, власні вірші юних авторів і навіть традиційні весняні гаївки – усе це яскраво демонструвало патріотичний настрій юних маріупольців.

Святі отці Полікарп Марцилюк, Іван Гопко та Кипріян Стефанишин передали для шкільної бібліотеки духовну літературу, зокрема твір митрополита Андрея Шептицького «Наша державність», написаний у роки Другої світової війни. Примітно, що у цій книзі він закликав всіх українців до об'єднання.

На завершенні зустрічі прикордонники й представники духовенства подарували школярам солодощі та ікони. Діти ж, у свою чергу, зробили спільне фото на згадку.

ГАРЯЧІ БУДНІ

iPhone на мільйон

Велику партію контрабандних телефонів і планшетів виявили під час перевірки потяга «Одеса – Москва» прикордонники Сумського загону. Товар ховали в зовнішній рамі вагона під робочим тамбуром. Під час огляду у тайниках знайшли 55 смартфонів iPhone 6, iPhone 6+, iPhone 5S та шістьнадцять планшетів iPad mini. Усі гаджети оцінено у 980 тисяч гривень. Власником товару виявився пасажир потяга – громадянин України. Тепер контрабандисту загрожує конфіскація товару та штраф у розмірі 100% його вартості.

Ігор ПЛЕТЕНЬ

10 тонн «вогняної води»

На адмінмежі з Кримом прикордонники Херсонського загону спільно з працівниками митниці затримали вантажний автомобіль «Рено», яким із півострова їхав громадянин України. Під час прикордонно-митного контролю чоловік надав документи на вантаж: «омивач для скла автомобілів». Однак відкривши вантажівку, прикордонники з'ясували, що рідина у пластикових ємностях має характерний запах спирту. Подальша перевірка показала, що в автомобілі замість омивача насправді українець перевозив 10 тисяч літрів спирту. За даним правопорушенням складено процесуальні матеріали, а вантажівку з товаром прикордонники затримали до повного встановлення обставин.

Людмила ТКАЧЕНКО

Бойовий багаж

На залізничній станції «Київ-Пасажирський» прикордонники ОКПП «Київ» під час оформлення потяга «Санкт-Петербург – Київ» виявили сумку з набоєм до стрілецької зброї. Власником її був громадянин України, який підсів у потяг у Ніжині. Загалом чоловік перевозив у своєму багажі майже 200 бойових набоїв різного калібру та мінометну міну часів Другої світової війни. Боєприпаси разом із власником поклажі прикордонники передали співробітникам МВС.

Мирослав СМОЛЬНИЦЬКИЙ

Фольксваген-мультимільйонер

У контрольному пункті в'їзду-виїзду «Георгіївка» в ході проведення поглибленого огляду мікроавтобуса «Фольксваген» спільна оглядова група прикордонників, співробітників СБУ, ДФСУ та МВС виявила та вилучила 6,6 мільйона гривень. Пакунки з грішми, попередньо загорнувши у целофанову плівку, наш свівітчизник заховав під декоративну обшивку салону авто. Вилучені кошти правоохоронці передали компетентним органам.

Сергій ЯКИМЕЦЬ

Козацький бронемобіль

У автопарку Мобільного прикордонного загону відбулася презентація нового броньованого автомобіля «Козак II», створеного відомим українським виробником спеціальної техніки Науково-виробничим об'єднанням «Практика». Захід відвідав Голова Державної прикордонної служби України генерал-лейтенант Віктор Назаренко, а також очільник Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони Сергій Пашинський.

Мирослав СМОЛЬНИЦЬКИЙ,
фото Валерія ОЛІЙНИКА

Презентував нове «дітище» «Практики» голова ради директорів об'єднання Олег Висоцький. Він зазначив, що у порівнянні з «Козаком I», це принципово інша машина. Вантажопідйомність броньовика збільшилася майже вдвічі, рівень захисту значно кращий, а пасажиромісткість підвищилася від 8 до 15 бійців, залежно від модифікації. Оновлено систему протимінного захисту «Козака», а на даху бронемашини прикріплено башту для встановлення кулемета.

Розширився спектр використання бойової машини. Тепер «Козак II» може виконувати такі функції: перевезення бойових підрозділів, і їх вогневої підтримки, розвідки та патрулювання, зв'язку та координації дій, евакуації поранених, підвезення вантажів і пального тощо.

«Козак II» створено на повнопривідному шасі Iveco Eurocargo. Базова модель розрахована на 10 осіб, але може бути й транспортна модифікація, що вміщає 15 людей. Подовжена модифікація також може розглядатись як варіант броньованої «швидкої допомоги» чи вантажівки. Але військові експерти вважають, що 10 осіб — оптимальна кількість бійців для тран-

спортування. Двигун в «Козака II» турбодизельний Iveco об'ємом 5,9 л і потужністю 279 к.с. (для порівняння, у «Козаку I» — 250 к.с.). До того ж у «Козака II» бронєю захищений і сам двигун.

Також Олег Висоцький розповів, що автомобіль оснащено бронюванням 4-го класу захисту з високою якістю зварювання, який відповідає натівському стандарту STANAG 2.

Розробники посилили кузов автомобіля надмічним таранним бампером і навісним днищем для протимінного захисту. Три відеокамери, одна з яких — парктронік, а дві попереду — для візуального контролю за місцевістю. На борту встановлено систему радіозв'язку

«Моторола» і GPS-навігацію. Ще одна новинка — система дистанційного керування вогнем підігнана під кулемет ПКТ. А система докатки коліс дозволяє вийти з поля бою з пошкодженими колесами та проїхати ще 50 кілометрів.

Практичною частиною презентації стала показова посадка/висадка до/з бойової машини «Козак II» відділення прикордонників у повній екіпіровці. Бійці зі зброєю та тактичними рюкзаками досить швидко розмістилися в салоні броньовика. На запитання керівника прикордонного відомства стосовно якості та зручності авто воїни відповіли схвально, але зауважили, що розмір бійниць є замалим і не дозволяє вести вогонь з підствольного гранатомета. На це Олег Висоцький відповів, що конструктивні особливості такого роду можна змінювати залежно від вимог та завдань, які стоять перед військовослужбовцями.

Генерал-лейтенант Віктор Назаренко, який особисто влаштував тест-драйв «Козаку II», заявив, що його повністю задовольняють якість і нові можливості бронема-

шини. «Нашим спеціалістам потрібно остаточно визначитися зі специфікацією автомобіля, яка б найкраще підходила для виконання прикордонниками бойових завдань, та підписувати договір про співпрацю з НВО «Практика». Задля зручності доцільно додати до автомобіля причіп, у який можна скласти спорядження та особисті речі військовослужбовців», — зазначив очільник відомства.

Сергій Пашинський, котрий був присутнім на заході в якості гостя, також схвально відгукнувся про оглянутий зразок бойової техніки. «В основу розробки нового зразка «Козак II» лягли інноваційні підходи світової практики у сфері виробництва бронемобілів. Дуже добре, що продукт є вітчизняним, адже НВО «Практика» створює велику кількість робочих місць та сприяє розвитку військового потенціалу України. Універсальна конструкція поєднує в собі високий рівень захисту та мобільність ББМ «Козак II», який може скласти конкуренцію світовим лідерам з виготовлення броньованої техніки. ■

ПРОФСПІЛКИ

3 позиції партнерства

В Адміністрації ДПСУ відбулася звітно-виборна конференція Об'єднаної профспілкової організації Державної прикордонної служби України. Щоб заслухати звіт керівництва організації, обрати нових голову і склад профкому та визначити основні напрямки діяльності, на зібрання прибуло 68 делегатів, які представляли 43 первинні профспілкові організації Держприкордонслужби, а також три профгрупи. Всього ж на сьогодні прикордонні профспілки об'єднують 4219 членів — цивільних співробітників відомства.

Ольга МИРОШНИЧЕНКО

У заході взяли участь представники керівництва Служби, а також запрошені співробітники міського та районних комітетів профспілки у місті Київ. Слід зазначити, що створена 16 січня 2008 року Об'єднана профспілкова організація (ОПО) Держприкордонслужби є структурною ланкою міського комітету профспілки працівників державних установ столиці. Наразі у ній за різними напрямками роботи працює п'ять комісій профкому.

— На сьогодні головну увагу зосереджено на соціальному захисті наших членів, — підкреслила у своєму звіті голова профспілки Антоніна Птиця. — Ця робота ведеться постійно і результати ми маємо дуже непогані. Так, за нашою ініціативою укладено Галузеву Угоду між керівництвом Держприкордонслужби та профспілкою працівників державних установ України, а у 42 первинних профспілкових організаціях — колективні договори. Завдяки цьому наші члени надійно захищені та мають низку пільг, про які більшість працівників державних установ лише мріють. Це і лікування у відомчих медичних закладах, і оздоровлення персоналу в санаторіях та будинках відпочинку, і різноманітні культурно-освітні заходи, — зазначила голова ОПО.

За її інформацією, протягом звітного періоду (а це останні п'ять років) у здравницях ДПСУ оздоровлено 824 члени профспілки та 268 дітей. Крім цього, бажаючі мали змогу отримати путівки в оздоровчі заклади, з якими міський комітет профспілки уклав угоди. Всім членам профспілки надавалось 50% знижки, у санаторій «Аркадія» вони оплачували лише 30% вартості путівки, а члени сімей — 50%.

Минулого року прикордонна профспілка активно долучалася до надання допомоги постраждалим на сході України та у Криму. Насамперед це стосувалося пошуку житла для родин військовослужбовців, які вийшли з пів-

острова на материкову Україну, та збору коштів і речей для учасників АТО. Для останніх було придбано бронезилети, наколінники, аптечки, білизну, миючі засоби тощо. Через профспілку також було закуплено чотири путівки до санаторію «Конча-Заспа» вартістю 18 тисяч гривень для реабілітації поранених прикордонників.

За сприяння профспілки через українські та зарубіжні дитячі фонди 267 дітей прикордонників, зокрема й учасників антитерористичної операції, отримали можливість відпочити в оздоровчих закладах України, а 152 з них — за кордоном.

Згідно з чинним законодавством для потреб профспілок керівництвом Держприкордонслужби за звітний період перераховано 1 млн. 230 тис. грн. (0,3 % від фонду оплати праці). Ці кошти використовувалися на оздоровлення, матеріальну допомогу, культурно-масову та спортивну роботу тощо.

Профспілка постійно контролює дотримання норм трудового законодавства України, виконання Галузевої угоди та колективних договорів. В органах охорони державного кордону та підрозділах працівники отримують всі види премій, надбавок і доплат. «Хочу наголосити, що усі п'ять років ми плідно працювали з керівництвом Держприкордонслужби з позиції партнерства, — підкреслила Антоніна Птиця. — Проблеми, звичайно, є, й надалі наша робота буде спрямована на їх усунення».

Наостанок хотілося б додати, що під час конференції багато теплих слів було сказано саме на адресу голови профспілки. Делегати відзначали її професіоналізм, рішучість, ширість, енергійність та підкреслювали, що саме завдяки вмінню керівника згуртувати колектив ОПО ДПСУ визнана однією з кращих у системі профспілок столиці. Підтвердженням щирості цих слів стало одноставне обрання Антоніни Миколаївни Птиці головою організації на наступний термін. ■

ЗІРКИ НА ПЕРЕДОВІЙ

Олександр Педан: «Я з гордістю носив камуфляж»

Відомий український телеведучий і шоумен Олександр Педан та представники волонтерської організації «Львівський лицар» відвідали низку прикордонних підрозділів, які несуть службу вздовж лінії розмежування у зоні АТО. Благодійники доставляли українським воїнам на передову необхідне технічне обладнання та піднімали бойовий дух наших хлопців. Не забули гості і про військово-патріотичне виховання місцевої молоді. Разом із військовослужбовцями Донецького прикордонного загону вони відвідали школу № 32 у Маріуполі, де зібралися учні ще трьох навчальних закладів міста. «Слава Україні!», «Героям Слава!», – вигукували школярі під час теплої зустрічі з прикордонниками та волонтерами. Користуючись нагодою, наша творча група поспілкувалася з Олександром Педаном про враження від побаченого у зоні АТО.

Спілкувався Сергій ЧЕРЕВАТИЙ,
фото Дмитра СЛИВНОГО

– Олександр, розкажіть, будь ласка, про свій маршрут пересування у зоні АТО, в яких прикордонних підрозділах встигли побувати?

– До прикордонників ми вирішили їхати разом із волонтерами організації «Львівський лицар», які здебільшого займаються поставкою технічних засобів – біноклів, оптики, коліматорних прицілів тощо. Їхали ми через Курахове, побували на всіх блокпостах, заходили до хлопців у бліндажі, їли з одного казанка, просто спілкувалися, придивлялися, що є для них найнеобхіднішим зараз, щоб не везти абищо. Я, в свою чергу, окрім матеріально-технічної допомоги,

звісно, намагався підтримати бойовий дух вояків. Хоча спочатку вони не дуже йшли на контакт, десь навіть соромилися підійти заговорити. Проте після того, як ми заночували у Волновасі, хлопці стали відчувати себе більш розкуто і ми знайшли спільну мову й отримали масу задоволень від звичайного спілкування.

– Ми знаємо, що у Вас з прикордонниками є певна історія стосунків, але підтримувати їх під час війни довелося вперше. Які враження склалися?

– Ви знаєте, як би там не було складно, під час бойових дій, прикордонники поведуть себе як справжні професіонали. Хлопці – мужні патріоти своєї країни, які «ідуть грудьми на амбразуру». Тут одразу видно, як чітко поставлено службу, наскільки все відповідає певним військовим критеріям. Я дійсно тішився і отримав надзвичайне

задоволення від того, як іде процес. Боявся, що бійці будуть похмурими, пригніченими, але побачив хоробрих, сильних духом чоловіків. Так, їм важко, вони ночують у бліндажах, де холодно, але я зрозумів, що завдяки підтримці волонтерів, їхнім внутрішнім патріотичним переконанням і почуттю гумору, з цими хлопцями все буде гаразд.

– Олександр, Ви народилися у Хмельницькому, який є серцем прикордонної служби. Там, у Національній академії, готують майбутніх офіцерів-прикордонників і багато хто з них зараз служить у зоні АТО. Чи зустріли ви серед них знайомих на передовій?

– Так, дуже приємно було побачити земляків, це все ж таки коріння. Вони мене першими впізнавали, підходили й спілкуватися. Звісно, шкода, що доводиться зустрічатися саме за таких обставин. Але хлопці знають свою справу – як тримати у руках зброю, як боронити кордон і як забезпечити українцям мирне небо над головою.

На одному з блокпостів прикордонники показали нам пагорб, за яким періодично веде по них вогонь снайпер. Тоді я зрозумів, яка перед ними грізна небезпека. Саме таким хлопцям і саме там хочеться потиснути руку і подякувати.

– Надзвичайно вдячні Вам, що знайшли можливість з'їздити і підтримати наших бійців. Як гадаєте, чи достатньо активно проявляють себе представники українського шоу-бізнесу в цьому напрямку?

– Власне, я й приїхав, щоб зрозуміти, наскільки необхідна така підтримка. У мене є знайомі, друзі в шоу-бізнесі, актори, співаки, які постійно переживають і допомагають воякам хто чим може. Дехто боїться їздити й зрозуміло, з яких причин. Я переконався, що підтримка саме тут, на передовій, дійсно необхідна, і донесу це до моїх колег.

Коли ми з волонтерами зі «Львівського лицаря» привезли три гітари з добіркою

українських пісень, які принесла дівчинка у Львові, у бійців аж очі засвітилися.

Хочу переговорити з моїми колегами і керівництвом Держприкордонслужби, щоб на День прикордонника зробити невеличкий концерт для вояків. Якщо буде доречно, може і в футбол зіграємо. Думаю, що мої друзі із шоу-бізнесу зголосяться приїхати сюди, привітати прикордонників із їхнім професійним святом.

– На Вас військова форма з шевронами і беретом Держприкордонслужби, скажіть, які відчуття?

– Це була не моя ініціатива. Хлопці в зоні АТО підійшли і начепили мені шеврони, потиснувши руку. Це стало найкращою відповіддю на запитання, чи потрібна тут моя присутність.

Коли їхав сюди, то розмірковував, чи варто одягати камуфляж, адже не маю права його носити. Зі мною була історія, коли військові друзі подарували мені американську футболку з надписом «Агту», яку я жодного разу так і не одягнув, а віддав хлопцям у частині, тому що вони мають право носити такі речі. Я проти того, щоб всі навколо носили камуфляж, як нині відбувається в Києві. Але тут, у зоні АТО, це дійсно необхідно, тому що на війні свої правила виживання. Зізнаюся, що з гордістю носив камуфляж. Ще хочу додати, що мені дуже приємно бачити, як нині змінюється ставлення до форми, до офіцерів, як у людей на вулицях з'являється повага до військових. Це справді вражає. А ще – важливо, що нація гуртується. Коли ми виїжджали з Волнових, до нас підійшла жіночка і зі сльозами на очах широко українською мовою побажала нам здоров'я та миру. Це дуже знаково побачити таке ставлення саме там, де серед населення панують різні настрої, погляди й думки. Я відчув сприяння й підтримку людей, що дуже приємно вразило. ■

Мрії обірваний політ

Цей день в історію села Римарівка, що на Одещині, вписав особливо пам'ятну сторінку. Увіковічуючи пам'ять свого односельчанина, тут відкрили меморіальну дошку на будівлі школи, де навчався герой-прикордонник молодший сержант Микола Антипов.

Максим БОЯР

Час, як відомо, спливає швидко. Непомітно минатимуть роки, на зміну одному поколінню римарівчан приходитимуть інші. І всі вони, уперше переступаючи храм знань — поріг рідної школи, будуть пізнавати світ з іменем свого земляка, котрий у двадцять з половиною років віддав життя за їхнє щасливе майбутнє.

А в своїх мріях Микола, як розповідали його батько — Павло Віталійович і мама Людмила Миколаївна Антипови, бачив себе тільки в строю прикордонників. І нічого дивного в цьому не було, адже їхнє село знаходиться в прикордонному Красноокнянському районі, де служба охоронців державного рубежу викликала неабияке захоплення у місцевих підлітків. Та після закінчення школи довелось Миколі опанувати знання фельдшера у Котовському медучилищі та майже рік працювати у сусідньому селі за отриманим фахом. Все у нього і в роботі ладилось, і люди шанували, з вдячністю відгукуючись про молодого спеціаліста. А він, зустрічаючи військових у прикордонному однострої, неодмінно бачив себе поряд з ними.

У квітні 2014 року мрія Миколи Антипова збулася — він став курсантом навчального центру ДПСУ. Коли телефонував додому, по його голосу батьки завжди відчували: син задоволений обраною життєвою дорогою військового.

Проте тривожні події на українському сході внесли свої корективи у навчальний процес контрактників — їх терміново стали готувати до виїзду на охорону східних рубежів держави. У складі сфор-

мованої прикордонної мотоманеврної групи після двотижневої підготовки Микола Антипов разом зі своїми побратимами прибув у зону АТО в Донецькій області. Відразу ж стали облаштовувати наметове містечко, готувати бліндажі та налагоджувати свій військовий побут. Так минуло декілька більш-менш спокійних днів.

11 липня літній світанок над розташуванням прикордонників розірвали вогневі спалахи «Градів» — «зелені берети» потрапили під шквальний обстріл бойовиків. Паніки не було, але з'явилися перші втрати серед особового складу. Внаслідок того, що від машини з продуктами залишилася лише грудка металу, настали проблеми з їжею. Тож довелося користуватися «дарами» кукурудзяного поля та кавунами з баштану, що був неподалік. А ворог продовжував методично обстрілювати прикордонників. Практично щодня з самого ранку по них «працювали» 120-міліметрові міномети. Не хтували терористи і масованими обстрілами вночі. Усе навкруги — це була випалена, вщент поруйнована спалюжена страшною силою вогню місцевість. Та прикордонники не полишали своїх позицій, утримуючи підступи до висоти Саур-Могила.

Пізніше батько Миколи, якому він так і не сказав, що перебуває у зоні АТО, згадуватиме: «Це було 2 серпня, якраз у суботу, я розмовляв тоді з сином. Чую із його мобільного якийсь такий звук, що я відразу ж насторожився. — Що там бухає у вас? — питаю Миколу. — «Це, тату, грім гримить, у нас йде сильний дощ». — Ну я й повірив...»

Не природний дощ з неба, а «Гради» бойовиків смертельним вогнем із дня на день поливали розташування «зелених кашкетів». Перебувати надалі у ворожому оточенні ставало все більш загрозливим.

Бойовий побратим Миколи Антипова молодший сержант Павло Слободянюк про ті дні розповідав так: «6 серпня о 2.30 ночі ми по команді піднялися, сформували колону, зайняли місця у бойових машинах і вирушили до нового місця дислокації — села Успенка. Увечері потрапили у першу засаду. По нас прицільно вели артилерійський вогонь з мінометів і реактивних установок, а з придорожніх кущів бойовики поливали колону з автоматів і кулеметів. Ми дали їм достойну відсіч, але об 11 годині ночі знову по дорозі потрапили під шалений обстріл «Градів».

З того часу прикордонники у буквальному значенні не могли підняти із землі голови. Шквал вогню безперервно зависою тягнувся над ними. Скориставшись короткою паузою, колону, забравши поранених, знову рушила вперед. Та вже на під'їзді до Успенки вона знову потрапила під обстріл бойовиків. Одна міна вибухнула буквально за два метри від «КамАЗа». Один із її осколків смертельно поранив зенітника молодшого сержанта Миколу Антипова.

— Тільки згодом ми зрозуміли, з якого пекла, виходячи з оточення, нам вдалося тоді вибратися, — каже, не приховуючи суму за загиблими побратимами, Павло Слободянюк.

Поховали героя-прикордонника з усіма військовими почестями на кладовищі біля могили родичів у селі Нестерово, що на Одещині. Наприкінці березня нинішнього року у селі Римарівка Красноокнянського району, де народився Микола Антипов, відбулося відкриття меморіальної дошки в школі, у якій він навчався. Цього пам'ятного для батьків героя та їхніх односельчан дня тут зібралися місцеві мешканці, представники районної адміністрації та Котовського прикордонного загону, щоб вшанувати пам'ять молодого патріота, посмертно нагородженого орденом «За мужність» III ступеня.

Теплими спогадами про Миколу Антипова поділилася директор школи Зінаїда Балагур, яка знала його з дитинства, бачила, як з худорлявого хлопчини виростав справжній воїн, який загинув, аби не плюндрував ворожий чобіт нашу українську землю. Свічі пам'яті запалили учні школи, на будівлі якої тепер увіковічено ім'я її випускника. Право відкрити меморіальну дошку Миколі Антипову отримали кращі учні — Іван Чебан та Олександра Бабенко. Віднині рішенням Римарівської сільської ради школа носитиме ім'я героя-прикордонника Миколи Антипова, чий життєвий мрія обірвала неоголошена війна Росії проти України. ■

ЗОНА АТО

Бойовий побут ОБПК

Минув лише місяць з того дня, коли в зону АТО прибула оперативно-бойова прикордонна комендатура «Великі Мости-2», однак її військовослужбовці вже встигли виконати чималий об'єм робіт. Усвідомлюючи всі ризики, вартівні рубежів одразу ж взялися за забезпечення визначеної території в інженерному відношенні, водночас не забуваючи зробити своє перебування в гарячій точці якомога комфортнішим.

Роман СТАХІВ,
фото автора

По прибутті «зелені кашкети» першим ділом взялися посилювати охорону та оборону місця дислокації, підготували основні та запасні позиції чергових сил і вогневих засобів, а також на совість огородили по периметру військове містечко.

За деякий час на одному із загрозливих напрямків великомостівські бійці професійно облаштували блокпост і відразу ж приступили до контролю за дотриманням прикордонного режиму на даній ділянці.

Прикордонники тут радо приймають допомогу місцевих. Так, разом із спеціалістами з прилеглих населених пунктів військовослужбовці проводять поточний ремонт і обслуговують

техніку. А для того, аби замаскувати й уберегти від обстрілів наявні транспортні засоби, бійці облаштували капоніри, які затягнули маскувальними сітками.

Коли у військово-оборонних питаннях залишилося лише підтримувати все у належному стані та, звісно, ні на мить не втрачати пильності, бійці охоче взялися ро-

бити місця свого проживання якомога затишнішими. Адже після напруженої служби кожному хочеться тільки одного — відпочивати в умовах, які бодай віддалено нагадуватимуть домашній комфорт.

Звісно, про люксові апартаменти в бойовій обстановці мова не йде, але душ і туалет прикордонники ОБПК «ввели в експлуатацію» чи не в найпершу чергу, залучивши відділення логістики підрозділу. Відтак елементарні зручності у бійців з'явилися.

Не забули наші хлопці подбати й про підсобне господарство. На сьогодні в ньому вже підрастають троє поросят, доля яких на недалеку перспективу вже визначена.

Освоївшись на новому місці, прикордонники налагоджують контакти з місцевою владою. Так, у найближчому майбутньому в планах наших бійців — спільно з місцевою сільською радою провести ямковий ремонт дороги до місця дислокації ОБПК. ■

Записав Олександр ФІЛЬ,
Науково-дослідний інститут ДПСУ

Герой Радянського Союзу Лобачов
Микола Гаврилович, м. Мелітополь

«Водку нам разливали по крышкам из-под котелков. Ну, поначалу, когда только выпьешь, то вроде и согрешься чуть-чуть. А потом хмель и тепло выходят, и становится ещё хуже, чем было... Со всей уверенностью могу сказать, что в нашем подразделении я помню только двоих человек, которых можно назвать любителями алкоголя. Это Сафьян и Тимченко. Сафьян кок, моряк, а Тимченко прибыл к нам со штрафбата. Остальные ребята молодые, двадцатилетние и к алкоголю неприученные. Дело в том, что алкоголики на войне погибали первыми. Я никогда не был пьяным на фронте. И ещё одно: те самые «сто граммов», как правило, давали зимой. А вот уже во время Корсунь-Шевченковской битвы водки мы не получали. На Западном фронте летом и осенью было тепло, поэтому там обходились без водки».

Герой Радянського Союзу Бо́чек
Петро Семенович, м. Львів

«На фронте водку давали, а вот алкоголиков не было. Ну, а если честно, то за всеми не усмотришь. Вот при наступлении, где можно достать водку? Зашёл в хату, а там можно раздобыть и водку, и закуску. Так что с этим делом проблем на фронте не было. Но, если, например, в бой идти, в атаку, а он шатается и падает, то его, конечно, к стенке ставили и пускали в расход. Причем, я вам скажу, очень быстро. Поэтому солдаты на войне, конечно, пытались не напиваться».

Герой Радянського Союзу Невп'ряга
Микола Тимофійович, м. Новомосковськ, Дніпропетровська область

«Вы знаете, водки хватало. Но вот, что интересно, пьяных я на передовой не видел. Со спиртным

«На фронті я не пив, тому, мабуть, і вижив...»

Із переходом активних бойових дій у позиційне протистояння проблематика вживання спиртних напоїв у зоні АТО стала доволі актуальною. На жаль, ми маємо непоодинокі випадки, коли саме пристрасть до «зеленого змія» призводить до каліцтв, а подекуди й смертей військовослужбовців і цивільних осіб. Відтак бійцям, які нині несуть службу на Донбасі, варто принаймні замислитися над питанням, чи варті «фронтіві сто грамів» здоров'я чи навіть життя. Стосовно отієї пресловутої «фронтіві сотки»: чи насправді вона слугувала таким собі стимулятором, який різнобічно впливає на організм і психіку людини у найсильнішій стресовій ситуації бойової обстановки, ми звернулися до ветеранів Другої світової війни.

связано много смешных моментов. Привезёт тот же Чулый, старшина наш, значит, бидон водки. А я ему гранату противотанковую без запала сзади на телегу повесил. Он к бидону — увидел это дело, да как отпрыгнет в сторону! А комбат Моженко, родом из Донбасса, подошёл к гранате, посмотрел на неё, и ко мне с укоризной: «Николай, что ты над старшиной издеваешься!» Смеётся. Как правило, когда привозили водку, я говорил ребятам: «Хлопцы, отвлеките старшину». Пока они Чулому зубы заговаривают, я незаметно открою бидон и наберу в котелок водки, да и поставлю неподалёку. А затем в общую очередь с кружкой, за своей положенной по норме фронтіві пайкой, шмыг — как ни в чём не бывало. Так что с водкой проблем не было. Во фляжках наших ведь была не вода-то, а водка. Чуть глоточек сделаешь и хватит...».

Герой Радянського Союзу Доліна
Марія Іванівна, м. Київ

«Дискриминации не было. Водку давали всем после боевого задания. Говорили, что она помогала снять стресс и служила своеобразным снотворным. Некоторые девчата употребляли. Я же свою «сотку» меняла на шоколад. За всё время только однажды попросила водочки, когда попала в госпиталь...»

Кавалер п'яти медалей «За отвагу»
Воронов Олексій Миколайович,
м. Первомайськ, Луганської області

«Я не пил, поэтому, наверное, и выжил. На войне ведь что главное? Не потерять бдительность. Ведь водка убирает барьеры, уничтожает чувство самосохранения. Ребята мне доверяли и хранить, и делить водку. Лишь однажды меня заставили выпить. Это было в Венгрии. Сентябрь 44-го. Немец там лютовал изрядно. Загнал нас в озеро Балатон. Просидели мы целый день по шею в воде, чтобы, значит, переждать опасность. А когда вечером вышли на сушу, нам свои ребята с помощью ложек расцепляли зубы, дабы влить в рот спирт, так нас скрючило от холодной воды».

Повний кавалер ордена Слави
Войтківський Йосип Карлович, село
Зелениця Житомирської області

«3 горілкою не було проблем. 43-го після Сталінграда я вперше поспробував ром, а в Білорусії — шампанське. Щоб напивалися до нестями, такого не пригадую. До п'яниць у той час ставилися пога-

Кавалер чотирьох медалей «За
отвагу» Когтев Іван Лаврентійович,
м. Макіївка, Донецька область

«Скажу, что наш экипаж водно-кой не злоупотреблял. Помню, в Румынии захватили мы важный

стратегический город Орадеа-Маре. Там была железнодорожная станция. И на той станции мы обнаружили несколько цистерн со спиртом. Что здесь началось! Наши солдаты бежали с ведрами и котелками, чтобы набрать того спирта. Облепили цистерны и с помощью оружия проделывали отверстия, чтобы наполнить свои котелки. Позже рассказывали, что тогда в Орадеа-Маре тем спиртом отравилось триста человек».

Герой Радянського Союзу Ама́тунлі
Ашот Апетович, м. Сімферополь

«... Вот, что характерно, пытаюсь вспомнить, были ли у нас на фронте пьянчужки, и не могу. Ну не было на фронте солдат, которые бы злоупотребляли спиртным. Не было и всё тут! Это точно! Ребята ведь чувствовали за собой большую ответственность, поэтому ни о каких злоупотреблениях водкой не могло быть и речи. Тем более, когда мы двигались вперёд. Когда нас выводили на доукомплектование, там да, выпивали, было такое дело».

Герой Радянського Союзу Пу́ртов
Федір Петрович, м. Харків

«Скажу вам так: я мало пил. Хотя водки на передовой хватало. Давали-то по списку, на сутки. Водка выдавалась, к примеру, человек на сорок, а после боя в строю оставалось тридцать. Поэтому запас у старшины всегда был именно за счёт убывших».

Кавалер чотирьох медалей «За
отвагу» Олійник Петро Опанасович,
м. Сімферополь

«Что касается меня, то я «зелёным змием» не злоупотреблял. А ещё я не курил вообще. К примеру, за границей мы получали по пачке сигарет в день. В месяц получалось тридцать пачек. Я свои сигареты раздавал ребятам».

ФОТОФАКТ

Дмитро СЛИВНИЙ,
фото автора

Донецькі прикордонники зупинили спробу незаконного переміщення чотирьох тонн металобрухту. Охоронці рубежу, перевіряючи у контрольному пункті «Кальчик» автомобіль «КамАЗ» під керуванням громадянина України, виявили, що

вантаж не відповідає товаросупровідним документам — в акті було заявлено на чотири тонни металу менше, ніж перевозилося насправді.

Окрім того, згодом з'ясувалося, що вказана фірма збором металобрухту на території даної селищної ради не займається та складських приміщень чи пунктів збору не має. Вилучений вантаж передали співробітникам Міністерства внутрішніх справ.

ЗНАЙ НАШИХ!

Мужність відпусток не знає

На Волині прикордонник відділу «Висоцьк» Луцького загону Олександр Вагралік затримав озброєного ножем чоловіка, незважаючи на отримане поранення.

Олег ЛИЧКОВСЬКИЙ

Прикордонник перебував у відпустці у своїх батьків в місті Володимир-Волинський. Одного дня, близько півночі, у двері будинку Ваграліків постукали двоє молодих хлопців. Вони були дуже налякані та попросили Олександра випустити їх у хату, адже за ними женеться якийсь чоловік і погрожує вбивством. Тільки-но прикордонник пропустив неочікуваних гостей і хотів зачинити за ними двері, як на порозі з'явився невідомий чоловік років 50–60. Він теж намагався протиснутися у помешкання.

Олександр спробував словесно втихомирити агресивного чоловіка, але той поведився неадекватно і тільки збільшував натиск. Раптом прикордонник відчув різкий біль у боці, а на сорочці почала проступати кров. Невідомий вдарив його ножем, який тримав у руці. Незважаючи на поранення охоронець рубежу відразу кинувся затримувати нападника, а за мить на допомогу підспіли батько та брат Олександра. Вони вже допомогли зв'язати чоловіка.

Затриманого передали правоохоронцям. Лише після цього Олександр Вагралік поїхав до лікарні, де йому надали медичну допомогу. У нього зафіксували колотирізану рану нижньої половини грудної клітини. Наразі життя військовослужбовця нічого не загрожує.

ЗВ'ЯЗОК ПОКОЛІНЬ

Червоний мак як символ пам'яті

Роман СТАХІВ

Прикордонники Західного регіонального управління, які несуть службу в зоні проведення антитерористичної операції на сході країни, долучилися до ініціативи керівництва Держприкордонслужби вшанувати жертв Другої світової війни символом Пам'яті та Перемоги — квіткою червоного маку. Зокрема, бійці підрозділу, який очолює підполковник Андрій Гаєвський, на знак глибокої пошани до ветеранів та усіх, хто віддав своє життя за майбутнє України, одними з перших прикололи на груди символічні квіти, які виготовили власноруч.

РЕАБІЛІТАЦІЯ

Віртуальний психолог

Для психологічної допомоги бійцям АТО та їхнім родинам в Україні започатковано інтерактивний ресурс doromoga.life.

Олена ТАЩИЛІНА

Як повідомили в Українському кризовому медіацентрі, сайт дає можливість дистанційно, оперативно та анонімно робити самодіагностику, дізнаватися про таке психотравма, стрес, якими є його наслідки, а також яка у конкретному випадку може бути допомога та самопомога.

«З ресурсом, який є безкоштовним, можна працювати з мобільних телефонів,

комп'ютерів та інших мобільних пристроїв», — йдеться у повідомленні.

За даними кризового центру, наразі до психологічної допомоги військовим залучено понад 200 психологів по всій Україні та є 12 діючих реабілітаційних центрів, які працюють з бійцями АТО.

На сайті партнерів ресурсу, зокрема — Української асоціації фахівців з подолання наслідків психотравмуючих подій — буде розміщено актуальні бази даних українських клінік і установ, що надають психологічну допомогу.

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ!

Колектив відділу прикордонної служби «Паладь Комарівці» Чопського прикордонного загону щиро вітає військовослужбовців, які народилися у квітні: першого заступника начальника відділу майора **ВИДИШ В.М.**;

інспектора прикордонної служби 2 категорії прапорщика **КОЛОМІЯ О.В.**; патрульного — водія солдата **ШОПА С.В.**! Бажаємо міцного здоров'я, наснаги, успіхів, сімейного благополуччя та мирного неба над головою!

Аліна Нечипорук
Волинська область.
Допоможіть знайти 17-річну Аліну Нечипорук!

09 квітня 2015 року під час відпочинку неподалік с. Омеляне Шацького району, дівчина пішла у невідомому напрямку та більше її ніхто не бачив.

Прикметидитини:
160-164 см на зріст, середньої статури, овальне обличчя, довге пряме русе волосся, прямі світлі брови, блакитні очі.

Одяг: чорна весняна куртка, зелена кофта, коричневі лосини. Носить каблучки з металу жовтого кольору, срібні сережки та ланцюжок.

116000
Дзвінки з усіх мобільних телефонів **БЕЗКОШТОВНІ**

www.detipoisk.com

МИТЬ РОЗРЯДКИ

* * *

У буфеті:
— Жіночко, дайте, будь ласка, пляшку горілки.
— З собою?
— Ні, без Вас.

* * *

Сьогодні різко прокинувся тому, що приснилося, ніби я спізнаюся на роботу. Відкрив очі, заспокоївся — фу-у, я на роботі!

* * *

*Залишив чоловік свою машину у дворі і приклеїв на лобове скло записку:
"Бензобак порожній, магнітоли немає, двигун вкравли!"*

*На наступний день поруч зі своєю запискою знаходить іншу:
"Тоді навіщо тобі колеса?"*

* * *

*— Сволота ти! Все життя мені зіпсував! Всю молодість на тебе витратила!
— Доню, люба, досить розмовляти з дипломом.*

* * *

Побачивши на холодильнику всього два магнітики — з Магадана і Воркути, злодії погодували kota і вимили посуд.

* * *

Ніхто не чекає тебе так сильно, як таксиста на вокзалі.

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

**ПРО ЖИТТЯ
ДЕРЖАВНОГО
РУБЕЖУ**

**компетентно,
яскраво,
цікаво всім**

читайте у газеті «Прикордонник України» та журналі «Жордан», передплата на які не закінчується ніколи

Передплатний індекс:
газети — 61023, журналу — 43736

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

**ПРИКОРДОННИК
УКРАЇНИ**

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Відповідальний секретар
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Чергова по номеру
Ольга МІРОШНИЧЕНКО

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 40695
Наклад: 5100 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації — рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@pvu.gov.ua
kordo@ukr.net